

ત્રણ રીંછ

એક જંગલ હતું. એમાં ત્રણ રીંછ રહેતાં હતાં. એક મોટું, એક વચલું અને એક નાનકુંક. એમણે એક ઘર જોયું. એમને થયું, આપણે પણ ઘર બનાવીએ.

લાકડાં કાપ્યાં, માટી લીધી, પાણા લીધા. એક ઘર બનાવ્યું. લાકડાંનું ઘર બનાવ્યું. એમાં બે ઓરડા કર્યા. એક રસોડું કર્યું. એક ઓરડામાં ત્રણ ખાટલા મૂક્યા. એક મોટો, બીજો વચલો અને ત્રીજો નાનકોક. બીજા ઓરડામાં ત્રણ ટેબલ મૂક્યાં. એક મોટું, બીજું વચલું અને ત્રીજું નાનકુંક.

ટેબલ પાસે ત્રણ ખુરશી મૂકી. એક મોટી, બીજી વચલી, ત્રીજી નાનકીક, ટેબલ ઉપર વાટકા મૂક્યાં. એક મોટો, બીજો વચલો, ત્રીજો નાનો. વાટકામાં ત્રણ ત્રણ ચમચા મૂક્યા. એક મોટો, બીજો વચલો અને ત્રીજો નાનો.

રીંછ કહે રસોઈ કરીએ. રસોડામાં રસોઈ કરી. રાબ બનાવી. ગોળ નાખીને રાબ બનાવી, ગળી ગળી રાબ બનાવી. રાબને વાટકામાં નાખી. વાટકા ટેબલ ઉપર મૂક્યા. પછી કહે, “રાબ ગરમ છે, બહુ ગરમ છે. ચાલો, જરા ફરી આવીએ, પછી ખાશું.”

ત્રણે રીંછ ફરવા ગયાં. ટપ ટપ ટપ કરતાં ફરવા ગયાં.

બાજુમાં એક ઘર હતું. એમાં એક નાની છોકરી રહેતી હતી. એ ફરવા નીકળી. એણે રીંછનું ઘર જોયું. એ કહે, ચાલો ને, રીંછભાઈ સાથે રમવા જઈએ. ઘર આગળ જઈ કહે, “બારણું ઊઘાડો, બારણું ઊઘાડો.” પણ કોણ ઊઘાડે ? અંદર તો કોઈ ન હતું. છોકરીએ બારણાને ઘક્કો માર્યો. બારણું ઊઘડી ગયું. છોકરી અંદર ગઈ.

પહેલા ઓરડામાં ખાટલા હતા. ખાટલા માથે ગાદલાં હતાં. ગાદલાં માથે ઓછાડ હતા. ઓશીકાં પણ હતાં. ઓઢવાની ચાદર હતી. છોકરી કહે, “ચાલો, ખાટલા ઉપર ચડીએ. ભાઈ, આ તો બહુ મોટો ખાટલો. આના પર કેમ ચડાય ? આયે મોટો. આના ઉપર ન ચડાય. આ નાનકોક છે. આ મારો ખાટલો. ચાલો, બીજા ઓરડામાં જઈએ. જોઈએ તો ખરા.”

છોકરી બીજા ઓરડામાં ગઈ. એમાં ત્રણ ટેબલ, ત્રણ ખુરશી. એ કહે, “ભઈ, આ તો બહુ મોટી ખુરશી. આના ઉપર ન ચડાય. આયે મોટી. આ નાનકીક છે. ચાલો ખુરશી ઉપર બેસીએ.”

છોકરી બેઠી. “આ શું છે ? આ તો રાબ લાગે છે. લાવો ખાઈએ.”

છોકરીએ ચમચો લીધો. ચમચામાં રાબ લીધી. ગળી ગળી, બહુ ગળી, સરસ લાવો ખાઈએ. આ તો ભાવે. છોકરી બધી રાબ ખાઈ ગઈ. “હાશ, હવે જરા આરામ કરીએ.”

પહેલા ઓરડામાં ગઈ. નાનકોક ખાટલો હતો ને ? એમાં સૂઈ ગઈ. ઓઢીને સૂઈ ગઈ.

ત્યાં તો રીંછ પાછાં આવ્યાં. ફરીને પાછાં આવ્યાં. ટપ ટપ ટપ કરતાં પાછાં આવ્યાં.

ચાલો ચાલો, ભૂખ લાગી છે. રાબ ખાઈએ. ખુરશીમાં બેઠાં. મોટું કહે, આ ટેબલ કોણે હલાવ્યું ? વચલું કહે, મારા ટેબલને કોણ અડ્યું છે ? નાનું કહે, મારી રાબ કોણ ખાઈ ગયું ? એણે તો ભૂમ પાડી. “બોલો, રાબ કોણ ખાઈ ગયું ?”

છોકરી જાગી ગઈ. જુએ તો રીંછ. રીંછ ભૂમ પાડે છે. છોકરી બોલી, “ભાગો, ભાગો.” બારીમાંથી કૂદીને એ ભાગી.

રીંછ જોઈ ગયું. પાછળ દોડ્યું. છોકરી દોડી : ટપ ટપ ટપ. રીંછ દોડ્યું : ટપ ટપ ટપ.

છોકરી દોડી, પોતાના ઘરમાં પહોંચી, બાને કહે, “બારણું બંધ કરો, બારણું બંધ કરો, રીંછ આવે છે.” બાએ બારણું બંધ કર્યું.

ત્યાં તો રીંછ આવ્યું. કહે, “બારણું ઊઘાડો, તમારી છોકરી મારી રાબ ખાઈ ગઈ છે. એને મારવી છે.” બા કહે, “અરે, રીંછભાઈ, બહેનને મરાય ? એ તો તમારી સાથે રમવા આવી હતી. તમે ન હતા. ભૂખી હતી, તે રાબ ખાધી. તમારી સાથે રમવા ન આવે ?”

રીંછ કહે, “એમ ! મારી સાથે રમવા આવી’તી ? ભલે આવે. તો તો મને ગમે. અમે સાથે રમીએ, અમે સાથે જમીએ, કેવી મજા ! ભલે તો આવજો.”

છોકરી કહે, “આવજો રીંછભાઈ ! હું રમવા આવીશ.”

“આવજો, આવજો.”

